

LECTIO DIVINA

SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Lk 4,1-13

Nagyböjt 1. vasárnap („C” év)

Ne kísértsd Uradat, Istenedet!

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Ne kísértsd Uradat, Istenedet!

Abban az időben Jézus a Szentlélektől eltelve otthagyta a Jordánt, s a Lélek ösztönzésére a pusztába vonult negyven napra. Itt megkísértette a sátán. Ezekben a napokban nem evett semmit sem, de végül is megéhezett. Ekkor megszólította a sátán: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré.” De Jézus ezt felelte: „Írva van, nemcsak kenyérrel él az ember.” Erre a sátán fölvezette egy magas hegyre, és egy szempillantás alatt felvonultatta szeme előtt a földkerekség minden országát. „Minden hatalmat és dicsőséget neked adok – mondta –, mert hisz én kaptam meg és annak adom, akinek akarom. Ha leborulva hódolsz előttem, az mind a tied lesz.” Jézus elutasította: „Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!” Ekkor a sátán Jeruzsálembe vitte, a templom párkányára állította, és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magad innét. Hisz írva van: angyalainak parancsolta, hogy oltalmazzanak, és: kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad.” De Jézus ezt válaszolta: „Az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!”

Miután a sátán ezekkel a kísértésekkel hiába próbálkozott, egy időre elhagyta Jézust.

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹ Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ

Jézus pedig eltelve a Szentlélekkel visszatért a Jordántól, és vezettetett a Lélekben a pusztába

² ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισὼν αὐτῶν ἐπεΐνασεν.

negyven napot próbára téve az ördögtől. És nem evett semmit azokban a napokban, és amikor leteltek (a napok) megéhezett.

³ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

Mondta pedig neki az ördög: „Ha az Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy legyen kenyér.”

⁴ καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

És felelte vele szemben Jézus: „Meg van írva, hogy nem egyedül kenyéren fog élni az ember.”

⁵ Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου
És felvezetve őt megmutatta neki a földkerekség összes királyságát egy pillanat alatt,

⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἂν θέλω δίδωμι αὐτήν·

és mondta neki az ördög: „Neked fogom adni azoknak ezt az összes hatalmát és dicsőségét, mert nekem adatott oda, és akinek adni akarom azt:

⁷ σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πάντα.

Ha tehát te imádsz engem, minden a tiéd lesz.”

⁸ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Γέγραπται· Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

És felelv Jézus mondta neki: „Meg van írva: az Urat, a te Istenedet fogod imádni, és egyedül neki fogsz szolgálni!”

⁹ Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ περὺγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·

Elvezette pedig őt Jeruzsálembe, és a templom párkányára állította, és mondta neki: „Ha az Isten Fia vagy, vedd le magadat innen!”

¹⁰ Γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε,

Meg van írva ugyanis, hogy az angyalainak fog parancsolni felőled, hogy őrizzenek téged,

¹¹ καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

és, hogy kézen fognak hordozni téged, nehogy beüsd a kőbe a lábadat.”

¹² καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

És felelve mondta neki Jézus: „Meg van mondva: nem fogod megkísérteni az Urat, a te Istenedet.”

¹³ Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ’ αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

És miután befejezett mindenféle kísértést az ördög, eltávozott tőle egy ideig.

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ IESUS AUTEM PLENUS SPIRITU SANCTO REGRESSUS EST AB IORDANE ET AGEBATUR IN SPIRITU IN DESERTO

¹ **Jézus a Szentlélektől eltelve elment a Jordántól, s a Lélek ösztönzésére a pusztába vonult**

¹ Jézus pedig telve Szentlélekkel visszatért a Jordántól, és a Lélek a pusztába vitte

¹ **Jézus Szentlélekkel eltelve visszatért a Jordántól.**

¹ *Jézus pedig Szent Lélekkel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Lélektől a pusztába*

¹ Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek a pusztába vezette.

² DIEBUS QUADRAGINTA ET TENTABATUR A DIABOLO. ET NIHIL MANDUCAVIT IN DIEBUS ILLIS ET, CONSUMMATIS ILLIS, ESURIIT.

² **negyven napra. Itt megkísértette az ördög. Ezekben a napokban nem evett semmit sem, de végül is megéhezett.**

² negyven napra, és kísértette az ördög. Azokban a napokban nem evett semmit, s ezek elteltével megéhezett.

² **A Lélek a pusztába vitte negyven napra. Ott megkísértette az ördög. Azokban a napokban semmit sem evett, de mihelyt azok leteltek, megéhezett.**

² *Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evék semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék.*

² Negyven napon át kísértette az ördög. Azokban a napokban semmit sem evett, de azután elfogta az éhség.

³ DIXIT AUTEM ILLI DIABOLUS: “SI FILIUS DEI ES, DIC LAPIDI HUIC, UT PANIS FIAT”.

³ **Ekkor így szólt hozzá az ördög: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré!”**

³ Ekkor az ördög ezt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.«

³ **Az ördög akkor így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré!”**

³ És monda néki az ördög. Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

³ Az ördög így szólt hozzá: – Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré!

⁴ ET RESPONDIT AD ILLUM IESUS: “SCRIPTUM EST: “NON IN PANE SOLO VIVET HOMO””.

⁴ **De Jézus ezt felelte: „Írva van, nemcsak kenyérrel él az ember.”**

⁴ Jézus ezt felelte neki: »Írva van: ‘Nemcsak kenyérrel él az ember’«.

⁴ **Jézus azt felelte: „Írva van: nem csak kenyérrel él az ember, (hanem Istennek minden ígétével).”**

⁴ Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden ígétével.

⁴ Jézus így válaszolt neki: – Meg van írva: Nem csak kenyérrel él az ember.

⁵ ET SUSTULIT ILLUM ET OSTENDIT ILLI OMNIA REGNA ORBIS TERRAE IN MOMENTO TEMPORIS;

⁵ **Erre az ördög fölvezette egy magas hegyre, és egy szempillantás alatt megmutatta neki a földkerekség minden országát.**

⁵ Majd felvitte őt, és megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség minden országát,

⁵ **Ezután fölvitte őt (az ördög egy magas hegyre). Egy szempillantás alatt megmutatta neki a világ minden országát.**

⁵ Majd felvivén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá néki e föld minden országait egy szempillantásban,

⁵ Ezután egy magas hegyre vezette, és egy szempillantás alatt megmutatta neki a földkerekség minden országát,

⁶ ET AIT EI DIABOLUS: “TIBI DABO POTESTATEM HANC UNIVERSAM ET GLORIAM ILLORUM, QUIA MIHI TRADITA EST, ET, CUI VOLO, DO ILLAM:

⁶ „Mindezt a hatalmat és dicsőséget neked adom – mondta –, mert hisz én kaptam meg, és annak adom, akinek akarom.

⁶ és így szólt az ördög: »Mindezt a hatalmat és ennek dicsőségét neked adom; mert az enyém, és akinek akarom, annak adom;

⁶ „*Minden hatalmat és dicsőséget neked adok, mondta, mert én kaptam meg és annak adom, akinek akarom.*

⁶ És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, a kinek akarom;

⁶ és ezt mondta neki az ördög: – Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adták, és annak adom, akinek akarom.

⁷ TU ERGO, SI ADORAVÉRIS CORAM ME, ERIT TUA OMNIS”.

⁷ Ha leborulva hódolsz előttem, az mind a tiéd lesz.”

⁷ ha tehát imádsz engem, mind a tiéd lesz.«

⁷ *Ha imádsz engem, minden a tiéd lesz.”*

⁷ Azért, ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

⁷ Ha tehát leborulsz előttem, tiéd lesz mindez.

⁸ ET RESPONDENS IESUS DIXIT ILLI: “SCRIPTUM EST: “DOMINUM DEUM TUUM ADORABIS ET ILLI SOLI SERVIES””. ⁹ DUXIT AUTEM ILLUM IN IERUSALEM ET STATUIT EUM SUPRA PINNAM TEMPLI ET DIXIT ILLI: “SI FILIUS DEI ES, MITTE TE HINC DEORSUM.

⁸ Jézus elutasította: „Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!”

⁸ Jézus ezt válaszolta neki: »Írva van: ‘Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj’«.

⁸ *Jézus elutasította: „Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!”*

⁸ Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

⁸ Jézus így válaszolt neki: – Meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

⁹ Ekkor Jeruzsálembe vitte, a templom párkányára állította és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magad innét!

⁹ Azután Jeruzsálembe vitte őt, a templom ormára állította, és azt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy, vesd le innen magadat.

⁹ *Végül Jeruzsálembe vitte őt és a templomépület párkányára állította: „Ha Isten Fia vagy, mondta, vesd le magadat!*

⁹ Azután Jeruzsálembe vivé őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;

⁹ Ezután elvitte őt Jeruzsálembe, a Templom legmagasabb pontjára állította, és ezt mondta neki: – Ha Isten Fia vagy, vedd le magad innét!

¹⁰ SCRIPTUM EST ENIM: “ANGELIS SUIS MANDABIT DE TE, UT CONSERVENT TE”

¹⁰ **Hisz írva van: Angyalainak parancsolta felőled, hogy oltalmazzanak; és:**

¹⁰ Mert írva van: ‘Angyalainak parancsol felőled, hogy őrizzenek téged’,

¹⁰ ***Írva van: Angyalainak parancsolt felőled, hogy oltalmazzanak.***

¹⁰ ***Mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol te felőled, hogy megőrizzenek téged;***

¹⁰ Meg van írva ugyanis: Angyalainak megparancsolja, hogy őrizzenek téged;

¹¹ ET: “IN MANIBUS TOLLENT TE, NE FORTE OFFENDAS AD LAPIDEM PEDEM TUUM”.

¹¹ **Kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad.”**

¹¹ és ‘kezükön hordoznak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat’«.

¹¹ ***Tenyerükön fognak hordozni téged, hogy kőbe ne üssed lábadat.”***

¹¹ ***És: Kezökben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe.***

¹¹ és tenyerükön hordoznak, hogy kőbe ne üsd a lábad.

¹² ET RESPONDENS IESUS AIT ILLI: “DICTUM EST: “NON TENTABIS DOMINUM DEUM TUUM”.

¹² **De Jézus ezt válaszolta: „Az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!”**

¹² Jézus ezt felelte neki: »De azt is mondták: ‘Ne kísértsd Uradat, Istenedet’«.

¹² ***De Jézus így válaszolt: „Az is írva van: ne kísértsd uradat, Istenedet.”***

¹² ***Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.***

¹² Jézus így válaszolt neki: – Megmondták: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!

¹³ ET CONSUMMATA OMNI TENTATIONE, DIABOLUS RECESSIT AB ILLO USQUE AD TEMPUS.

¹³ **Miután az ördög minden kísértést végbevitt, egy időre elhagyta Jézust.**

¹³ Miután mindezek a kísértések véget értek, az ördög elhagyta őt egy időre.

¹³ ***Mikor ezek a kísértések mind véget értek, egy időre elhagyta őt az ördög.***

¹³ ***És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle egy időre.***

¹³ Amikor az ördög minden kísértéssel végzett, bizonyos időre eltávozott tőle.

1.3. BEHATÁROLÁS

Jézus megkeresztelkedésének (Lk 3,21-22) és nemzetségtáblájának a leírása után (Lk 3,23-38) az evangélista Jézus megkísértéséről számol be. A szakasz kezdetén a Jordán folyó említése és a Szentlélekkel való eltelés (Lk 4,1) a keresztkelés epizódjára utal vissza (Lk 3,21-22). Jézusnak a Szentlélek erejében való visszatérése Galileába pedig már egy új szakasz kezdetét jelöli (Lk 4,14-15). Így az általunk vizsgált perikópa a Lk 4,1-13 versek között található.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

- A sátán valóban létezik, és Jézus ellen is harcolt, hogy eltérítse őt a messiási küldetésétől: az áldozatvállalás helyett a könnyebb életre, az alázat helyett a hatalomra és a gőgre, s az Isten iránti hódolat megtagadására csábítva őt. Istenfiúi identitását próbálja kikezdeni a szavaival: kétszer is azt mondja, „ha az Isten Fia vagy”, ami keretbe foglalja a kísértéseket (Lk 4,3.9). Noha mindezek után elhagyja a Mestert egy ideig a kísértő, de a keresztnél újból visszatér a gúnyolók szavain keresztül, hogy akadályozza Jézust megváltói tetteiben (Lk 23,35-39).
- Jézus erősebb az ördögnél, akit az Úr szavával győz le (MTörv 6,13.16; MTörv 8,3; MTörv 10,20; Iz 7,12), elutasítva és rendre utasítva őt. Jézus hűségese marad az Atyához, messiási küldetéséhez mindvégig.
- Az ember egyetlen ellensége a sátán, aki azon dolgozik és ármánykodik, hogy megbontsa, összezavarja az emberben lévő rendet és békét. Vagyis, hogy az ember ne Istent imádjá, ne őrizze meg az Úr szavát a szívében, és ezáltal ne higgyen benne, illetve, hogy az Isten-gyermekségről hamis képe legyen, s ennek következtében ne Isten gyermekeként éljen és cselekedjék.
- Isten Fia emberré lett, mindenben hasonló lett hozzánk a bűnt kivéve. Tehát megtapasztalta a sátán általi megkísértés próbatételét is, így együtt tud érezni a kísértéssel és a nehézséggel küzdő emberrel (vö. Zsid 4,14-16). Ugyanakkor megmutatta, hogy ha megőrizzük a szívünkben Isten szavát, és annak engedelmeskedve, vele egységben élünk, vagyis hiszünk benne, el tudjuk utasítani a kísértőt, akinek nincs hatalma felettünk, mert Jézus a halálával és a feltámadásával felszabadított bennünket.
- Az ember feladata, hogy egyedül Istent imádjá. Ez az Úr iránti hódolat kell, hogy átsugározzék minden cselekedetén is.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ὁ διάβολος (*ho diábolosz*): a rágalmazó, a gáncsoskodó, az ördög (Lk 4,2-3.6.13)

A megkísértés epizódján kívül, még egyszer megjelenik a Lukács- evangéliumban ez a kifejezés, amikor Jézus az útszélre esett magokról beszél, amelyeket felcsipegetnek a madarak. Ez a kép azokat az embereket jelképezi, akik meghallgatják ugyan az Isten szavát, de az ördög elveszi, elviszi azt a szívükből, hogy ne higgyenek, és így ne üdvözljenek (Lk 8,12).

Az ördög neve görögül a rendet szétdobálót, összezavarót, vagyis ezáltal a rágalmazót, a gáncsoskodót jelenti. A héber eredetű 'sátán' elnevezés pedig az ellenfélre, az ellenségre utal. Az ördög, a bukott angyal, okos: ismeri az Írásokat, sőt idézi is azokat (Zsolt 91,11-12). Tudja, hogy Jézus az Isten Fia. De az a célja, hogy az Úr szavát félremagyarázva, illetve meghazudtolva (hiszen nem ő kapta a hatalmat a világ felett!), s az Isten iránti hódolat parancsát ön maga felé fordítva, összezavarja az embert.

Ezért ellenség és gáncsoskodó a sátán, mivel az embert el akarja szakítani Teremtőjétől, kilopva a teremtmény szívéből az Isten szavát, hogy ne higgyen, és így ne jusson el az üdvösségre (Lk 8,12).

προσκυνήσας (*proszkünészész*): (leborulva) imád, hódol (Lk 4,7-8)

Ez a szó a mélységes hódolatot fejezi ki valaki iránt. A kifejezés mögött a 'csókol' ige, illetve az a kép áll, amikor a kutya a gazdája elé bújik és nyaldossa őt.

Ez a szó az evangéliumokban az esetek többségében Jézusra, illetve Istenre vonatkozik. A napkeleti bölcsek (Mt 2,2.11), a leprás (Mt 8,2), Jairus (Mt 9,18), a tanítványok a bárkában (Mt 14,33), a kánaáni asszony (Mt 15,25), a Zebedeus fiúk édesanyja (Mt 20,20), az asszonyok, illetve a 11 apostol (Mt 28,9.17; Lk 24,52), a gerázai megszállott (Mk 5,6), a meggyógyított vak ember (Jn 9,38) leborulnak Jézus előtt. Sőt, habár negatív módon, de Nagy Heródes (Mt 2,8) és az elfogott Mestert kigúnyoló katonák kapcsán is (Mk 15,19) használják ezt a kifejezést az evangélisták.

Továbbá Jézus a szívtelen szolga példázatban (Mt 18,26) és a szamariai asszonnyal folytatott párbeszédében Isten imádásáról tanít (Jn 4,20-24), illetve János evangélista hangsúlyozza, hogy a zarándokok Istent imádni mentek fel Jeruzsálembe (Jn 12,20).

E sok ige hely mellett egyedül a sátán az, aki ön maga imádására szólítja fel Jézust (Mt 4,9; Lk 4,7), amire a Mester határozottan az Isten egyedüli imádásának parancsával válaszol (Mt 4,10; Lk 4,8). Jézus alázatosan nem beszél az ön maga imádásáról, hanem az Isten iránti egyedüli hódolat követelményéről. De az evangélisták azzal, hogy kiemelik, hogy sokan leborulnak Jézus előtt, hangsúlyozzák az ő isteni mivoltát.

Végül megállapíthatjuk, hogy a Lukács-evangélium elején: Jézus nyilvános működésének kezdetén (Lk 4,8), illetve annak végén, az Úr mennybemenetele kapcsán (Lk 24,52) hangzik el Isten, illetve Jézus imádásának a ténye. Ez mintegy keretként hangsúlyozza, hogy az összes teremtménynek, de leginkább az embernek a hivatása egyedül Istent imádni, s minden tevékenységének ezt kell tükröznie.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

Lk 22,3 A sátán hatalmába kerítette az iskarióti Júdást, a tizenkettő közül az egyiket.

Lk 22,53 Amikor naponta ott voltam a templomban veletek, nem vetettetek rám kezet. De ez a ti órátok, a sötétség hatalmáé.

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 4,1-11 Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy az ördög megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Odalépett hozzá a kísértő, és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré.” Azt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik.” Most a szent városba vitte az ördög, és a templom párkányára állította. „Ha Isten Fia vagy – mondta –, vesd le magad, hiszen írva van: Parancsot adott angyalainak, a kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad.” Jézus így válaszolt: „Az is meg van írva: Ne kísértsd Uradat, Istenedet.” Végül egy igen magas hegyre vitte az ördög, s felvonultatta szeme előtt a világ minden országát és dicsőségüket. „Ezt mind neked adom – mondta –, ha leborulva imádsz engem.” Jézus elutasította: „Távozz, ördög! Meg van írva: Uradat, Istenedet imádd, s csak neki szolgálj!” Erre otthagya az ördög és angyalok jöttek a szolgálatára.

Mk 1,12-13 A Lélek nyomban arra ösztönözte, hogy menjen ki a pusztába. Negyven napig kinn maradt a pusztában, közben megkísértette a sátán. Vadállatokkal volt együtt, de angyalok szolgáltak neki.

Jn 13,2 Vacsora közben történt, amikor az ördög már fölébresztette az áruló Júdásnak, Simon fiának szívében a gondolatot, hogy árulja el.

Jn 13,27 A falat után rögvést belézállt a sátán. Jézus csak ennyit mondott neki: „Amit tenni akarsz, tedd meg mielőbb!”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

MTörv 6,12-13 Vigyázz, meg ne feledkezz az Úrról, aki kivezetett Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Féld az Urat, a te Istenedet, tiszteld és az ő nevére esküdj!

MTörv 6,16 Ne kísértsetek az Urat, a ti Istenedeket, ahogy Masszában kísértettétek.

MTörv 8,3 Megalázott és hagyta, hogy éhezzen, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél és atyáid sem ismertek, hogy megtudd: nemcsak kenyérrel él az ember, sokkal inkább azzal él az ember, ami az Úr szájából jön.

MTörv 10,20 Féld az Urat, a te Istenedet, szolgálj neki, ragaszkodj hozzá és az ő nevére esküdj!

Zsolt 91,11-12 Mert elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon. A kezükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botoljék a lábad.

Iz 7,12 De Acház így válaszolt: „Nem kérek jelet, nem kísértem az Urat.

Jer 27,5 Én teremtettem a földet, az embert és az állatokat, amelyek a föld színén vannak, nagy hatalommal és kinyújtott karral. Én annak adom, akinek akarom.

Ez 8,3 Egy kézhez hasonlót nyújtott felém, megragadott a fejem egyik hajfürtjénél fogva, aztán fölemelt a lélek ég és föld közé, s isteni látomásban elvitt Jeruzsálembe a belső kapu bejáratához, amely északra néz, ahol a féltékenység bálványa volt, amely féltékenységre ingerelt.

1Kor 10,9 Ne kísértsek az Urat, mint néhányan kísértették, ezért kígyók pusztították el őket.

Zsid 4,15 Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt.

Jel 13,2 A vadállat, amelyet láttam, hasonlított a párduchoz, lába mint a medvéé, szája pedig az oroszlán szája. A sárkány neki adta erejét és trónját, nagy hatalmával együtt.

Jel 13,4 Leborultak a sárkány előtt, hogy hatalmat adott a vadállatnak. Leborultak a vadállat előtt is, és így imádták: „Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?”

Jel 17,3 Lélekben elvitt a pusztába. Ott láttam egy asszonyt, skarlátvörös vadállaton ült, amely tele volt káromló nevekkel, s hét feje és tíz szarva volt.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ambrus: Három dolog van tehát, mely az ember üdvösségét támogatja: a szentség, a puszta és a böjt. Senki se lesz megkoronázva, ha nem jogosan harcolt; és senki se lesz az erény harcába bocsátva, csak ha előbb minden bűnének szégyenfoltjától tisztára nem mosatott, és a mennyei kegyelem adománya által meg nem szentelődött. (...) Láthatod tehát, hogy az ördög maga nem kitartó a harcban, és az igaz erénnyel szemben kitérően viseltet; noha irigységéből nem enged, fél a további küzdelemtől, mert nem akar ismét legyőzötten meghátrálni.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

394. A Szentírás bizonyítja annak ártó befolyását, akit Jézus „kezdetből fogva gyilkosnak nevez” (Jn 8,44), s aki még azt is megkísérelte, hogy Jézust eltérítse Atyjától kapott küldetésétől. „Az Isten Fia azért jelent meg, hogy az Ördög műveit lerombolja” (1Jn 3,8). Ezen művek legsúlyosabbja a következmények miatt a hazug félrevezetés volt, mely az embert rávette, hogy ne engedelmeskedjék Istennek.

538. Az evangéliumok beszélnek egy magányos időszakról, melyet Jézus közvetlenül a Jánostól fölvetett keresztsége után a pusztában töltött: „a Lélek a pusztába vitte Őt” (Mk

1,12), és Ő ott maradt negyven napig étlenül; vadállatok között élt és angyalok szolgáltak neki. Ennek az időszaknak a végén a Sátán háromszor kísérti meg Őt, hogy próbára tegye fiúi kapcsolatát Istennel. Jézus visszaveri e támadásokat, melyek összefoglalják az Ádámot a Paradicsomban és Izraelt a pusztában ért kísértéseket, ezután az ördög egy időre visszahúzódott Tőle (Lk 4,13).

539. Az evangélisták utalnak e titokzatos esemény üdvtörténeti jelentőségére. Jézus az új Ádám, aki hűséges marad abban, amiben az első engedett a kísértésnek. Jézus tökéletesen teljesíti Izrael hivatását: azokkal ellentétben, akik egykor negyven évig provokálták Istent a pusztában, ezzel szemben Krisztus Isten Szolgájának bizonyul, aki egészen engedelmes Isten akaratának. Jézus ebben győztes az ördöggel szemben: „megkötözte az erőset”, hogy elragadja tőle a zsákmányt. Jézus győzelme a pusztában a kísértő fölött szenvedésének győzelmét elővételezi, mely szenvedés az Atya iránti fiúi szeretet legnagyobb engedelmissége.

540. A kísértés megmutatja, hogy Isten Fia mely módon Messiás, ellentétben azzal a szereppel, amit a Sátán javasolt neki, s melyben az emberek szívesen látták volna. Ezért Krisztus helyettünk győzte le a Kísértőt: „Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” (Zsid 4,15). A negyven napos böjti idő által az Egyház minden esztendőben egyesül Jézus misztériumával a pusztában.

2119. Az istenkísértés szóval vagy tettel próbára teszi Isten jóságát és mindenható erejét. Ezért akarta elérni a Sátán Krisztusnál, hogy vesse le magát a templom párkányáról, így kényszerítve Istent beavatkozásra. Jézus Isten szavát szegezte szembe a Sátánnal: „Ne kísértsd Uradat, Istenedet” (MTörv 6,16). Az ilyen istenkísértésben rejlő kihívás sérti azt a tiszteletet és bizalmat, mellyel Urunknak, Teremtőnknek tartozunk. Azt jelenti, hogy kételkedünk szeretetében, gondoskodásában és hatalmában.

2846. Ez a kérés az előzőnek a gyökerét érinti, mert bűneink a kísértésbe való beleegyezés gyümölcsei. Atyánkat arra kérjük, hogy ne „vigyen” minket kísértésbe. Nehéz a görög kifejezést egy szóval lefordítani, mert azt jelenti, „ne hagyj minket kísértésbe jutni”, vagy: „ne engedd, hogy engedjünk a kísértésnek”. „Istent ugyanis nem lehet rosszra kísérteni, és Ő sem kísért senkit” (Jak 1,13), épp ellenkezőleg, meg akar szabadítani minket a kísértéstől. Arra kérjük, ne engedjen olyan útra lépni, mely bűnbe vezet. A „test és a Lélek” közötti harcban élünk. E kérés a megkülönböztetés és az erő Lelkéért könyörög.

2847. A Szentlélek segítségével különbséget tudunk tenni a belső ember fejlődéséhez szükséges és kipróbált erényre irányuló próbatét, illetve a bűnbe és a halálba vezető kísértés között. Különbséget kell tennünk a „megkísértettség” és a „kísértésbe való beleegyezés” között is. Végül a megkülönböztetés erénye föltárja a kísértés hazugságát: tárgya látszólag „jó (...), szemre szép és kíváncsú” (Ter 3,6), valójában azonban gyümölcse a halál.

„Isten azt sem akarja, hogy a jót valaki kényszerrel kapja, hanem önként (...). Egyébként az a kísértés haszna. Istenen kívül ugyanis mindenki elől rejtve van, még önmagunk előtt is, hogy mi mindent hordozunk a lelkünkben; de ezek a kísértés révén nyilvánvalóvá válnak, hogy továbbra már ne legyen titok, milyenek vagyunk, hanem

megismervén, kik vagyunk, amennyiben akarjuk, érezzük nyomorúságainkat, és adjunk hálát a jókért, melyek a kísértés által mutatkoztak meg nekünk.”

2848. „Nem vitetni a kísértésbe” magában foglalja a szív döntését: „Mert ahol a kincsed, ott a szíved is. (...) Senki sem szolgálhat két úrnak.” (Mt 6,21–24) „Ha a Lélekből élünk, a Lélek szerint is kell járnunk” (Gal 5,25). Ebben a Szentlélekkel való „egyetértésben” az Atya erőt ad nekünk. „Eddig emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Hűséges az Isten, erőtkön felül nem hagy megkísérteni, hanem a kísértéssel együtt a szabadulás lehetőségét is megadja, hogy kibírjátok.” (1Kor 10,13)

2849. E küzdelem és győzelem csak imádsággal lehetséges. Jézus kezdettől fogva halálküzdelmének végső harcáig az imádság által legyőzője a Kísértőnek. A mi Atyánkhoz intézett jelen kérdésben Krisztus összekapcsol minket a maga harcával és halálküzdelmével. Az Ő virrasztásával közösségben virrasztó szív az evangéliumokban nyomatékosan szerepel. A virrasztás a „szív őrsege” és Jézus kéri az Ő Atyját, hogy őrizzen meg minket az Ő nevében. A Szentlélek szüntelenül próbál ébreszteni minket erre a virrasztásra. E kérés földi harcunk utolsó kísértésével kapcsolatban nyeri el drámai jelentését; ekkor a végső állhatatosságot kéri. „Íme, én úgy jövök el, mint a tolvaj. Boldog, aki virraszt.” (Jel 16,15)

1505. A sok szenvedéstől megindultan Krisztus nemcsak megengedte, hogy a betegek megérintsék Őt, hanem nyomorúságainkat magáévá teszi: „Szenvedéseinket magára vette és betegségeinket ő hordozta” (Mt 8,17). De nem minden beteget gyógyított meg. Gyógyításai Isten országa eljövetelének jelei voltak, egy sokkal mélyebbre ható gyógyulást hirdettek: a bűn és a halál fölötti győzelmet az ő húsvétja által. A kereszten Krisztus a rossz egész terhét magára vette, elvette a „világ bűnét” (Jn 1,29), aminek a betegség csak egyik következménye. Szenvedésével és kereszthalálával Krisztus a szenvedésnek új értelmet adott: hasonlóvá tud tenni bennünket Őhozá, és egyesíthet az Ő megváltó szenvedésével.

142. Kinyilatkoztatásával „a láthatatlan Isten szeretetének bőségéből mint barátaihoz szól az emberekhez, és társalog velük, hogy meghívja őket és befogadja a saját közösségébe”. E meghívásra adott megfelelő válasz a hit.

143. A hit által az ember teljesen aláveti értelmét és akaratát Istennek. Egész emberi létevel igent mond a kinyilatkoztató Istennek. A Szentírás ezt az önmagát kinyilatkoztató Istennek adott emberi választ nevezi a „hit engedelmességének”.

309. Ha Isten, a mindenható Atya egy rendezett és jó világ Teremtője, minden teremtményének gondját viseli, miért van a rossz? Erre a szorongató és elkerülhetetlen, fájdalmas és titokzatos kérdésre egyetlen elsietett válasz sem ad megoldást. A keresztény hit összessége ad választ erre a kérdésre: a teremtés jósága, a bűn tragédiája, Isten türelmes szeretete, aki elébe megy az embernek Szövetségeivel, Fiának megváltó Megtestesülésével, a Lélek ajándékával, az Egyház összehívásával, a szentségek erejével, a boldog életre szóló meghívással, melynek elfogadására a szabad teremtmények előzetes fölszólítást kapnak, de amely elől – és ez félelmetes misztérium – eleve elzárkózhatnak. Nincs a keresztény üzenetnek olyan részlete, mely legalább részben ne lenne válasz a rossz kérdésére.

59. Hogy a szétszóródott emberi nemet összegyűjtse, Isten kiválasztja Ábrámot, meghívja őt – „Jöjj ki földedről, rokonságodból és atyád házából” (Ter 12,1) – azzal a szándékkal, hogy Ábrahámmá, azaz „sok nemzet atyjává” (Ter 17,5) tegye: „És tebenned áldást nyer a föld minden népe” (Ter 12,3).

60. Az Ábrahám-ból származott nép lesz a letéteményese a Pátriárkáknak adott Ígéretnek, választott nép lesz, mely arra hivatott, hogy előkészítse Isten minden gyermekének az Egyház egységébe való összegyűjtését; ez a nép lesz az a törzsök, melybe a hívővé lett pogányok beoltást nyernek.

61. A Pátriárkákat, a Prófétákat vagy az Ószövetség többi nagy alakját minden liturgikus hagyományban mindig szentként tisztelték és fogják is tisztelni.

62. A Pátriárkák utáni időben Isten saját népévé formálta Izraelt, kiszabadítván az egyiptomi rabszolgaságból. Megkötötte vele a sinai szövetséget, és Mózes által neki ajándékozta Törvényét, hogy megismerjék Őt, és neki szolgáljanak mint egyetlen élő és igaz Istennek, gondviselő Atyának és igazságos bírónak, és hogy várják a megígért Üdvözítőt.

63. Izrael Isten papi népe, melyre „lehívták az Úr Nevét” (MTörv 28,10). Azok népe tehát, akikhez „korábban beszélt a mi Urunk Istenünk”, Ábrahám hitében „az idősebb testvérek” népe.

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA DOMINUM ET VIVIFICANTEM KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

20. A Jordán-parti istenjelenés csupán futólagosan világítja meg a Názáreti Jézus misztériumát, akinek egész tevékenysége a Szentlélek jelenlétében bontakozik ki. Ezt a misztériumot maga Jézus tárta fel, lépésről lépésre erősítve meg mindazzal, „amit tett és tanított”. E tanítás és messiási jelek során, melyeket Jézus művelt, mielőtt az utolsó vacsora termében a búcsúbeszédre sor került volna, olyan szavakat és cselekményeket találunk, melyek különösen fontosak ebben a lépésről lépésre kibontakozó kinyilatkoztatásban. Lukács evangélista, ki Jézusról azt mondja: „telve volt Szentlélekkel”, és: „a Lélek ösztönzésére a pusztába vonult”, majd elbeszéli, hogy a hetvenkét tanítvány, visszatérve arról a hithirdető útról, melyre Jézus küldte őket nagy örömmel számolt be az elért eredményről, és „abban az órában Jézus kitörő örömmel dicsőítette az Istent a Szentlélekben, ezekkel a szavakkal: Dicsőítelek Atyám, ég és föld Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és okosak elől és kinyilvánítottad a kicsinyeknek. Igen, Atyám, így tetszett neked.” Jézus felujjong az isteni atyaságban; felujjong, mert szabad volt néki kinyilatkoztatnia ezt az atyaságot; felujjong, mert ez az isteni atyaság különösen a kicsinyekre áradt ki. Mindezeket az evangélista csak érintve, ebben a kifejezésben foglalja össze: „felujjongott a Szentlélekben”.

Jézust ez a felujjongása arra indítja, hogy még többet mondjon. Halljuk is: „Mindent átadott nékem Atyám. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, azt csak a Fiú, vagy akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.”

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA RECONCILIATIO ET POENITENTIA KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

26. (...) A hívek elvárják az Egyház pásztoraitól, hogy a kiengesztelődés más fontos pontjairól is szölgjanak:

– *a bűntudatról*, mely – mint már mondtunk – mai világunkban elsatnyult.

– *a kísértésről és a kísértésekről*: „maga Jézus Krisztus, az Isten Fia hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” akarta, hogy a Gonosz megkísértse, így akarta megmutatni, hogy miként Ő, tanítványai is ki vannak téve a kísértésnek, és azt is, milyen magatartást tanúsítsanak a kísértés idején. Annak, aki az Atyát kéri, hogy erején felül ne kísértessék és ne essék kísértésbe, annak, aki a bűnre való kísértésnek nem teszi ki magát, a kísértés ténye nem azt jelenti, hogy már vétkezett, hanem inkább alkalom a hűségben való növekedésre és a következetes életvitelre alázatosságban és éberségben.

– *a böjtről*, mely régi és újabb formáiban is a megtérés és a bűnbánat jele, továbbá a böjttel saját személyünkben meghalunk, hogy Krisztust, a keresztre feszítettet öltük magunkra, és szolidárisak legyünk az éhezőkkel és szenvedőkkel.(...)

Az Egyház nem hagyhatja ki – anélkül hogy lényeges küldetéséhez tartozó tanítást súlyosan el ne torzítaná –, azt a négy témát, melyeket a hagyományos egyházi szóhasználatban az ember végső dolgainak nevezünk: a halált, az ítéletet, a poklot és a paradicsomot. Egy olyan kultúrában, mely az embereket be akarja zárni többé-kevésbé sikeres földi életük kereteibe, az Egyház pásztoraitól megkívánják azt a tanítást, amely a hit erejével megnyitja és megvilágítja a halálon túli jövendő életet. Túl a halál titokzatos kapuján kirajzolódik az örök boldogság, az Istennel való barátság, avagy a tőle való elszakadás büntetése. Csak ebben az eszkatologikus távlatban érthetjük meg a bűn igazi mértékét, és érez indítást az ember a bűnbánatra és a kiengesztelődésre. (...)

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai evangélium (Lk 4,1-13) Jézus megkísértésének Lukácsnál olvasható történetét mutatja be. Az Úr negyven napos pusztai visszavonulása előképe a nagyböjti időszaknak. A nagyböjt alkalmas idő arra, hogy Krisztushoz még inkább közelebb kerüljünk – ezt foglalja össze a *kezdő könyörgés*: „Mindenható Istenünk, add kegyelmedet, hogy a nagyböjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatai által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait, és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá”.

Az *olvasmány* (MTörv 26,4-10) a pusztai vándorlást követő megszabadulásról tesz tanúságot. Ez a szakasz a zsidó nép negyven éves pusztai vándorlása és Jézus negyven napos böjtte közti párhuzamot is jelzi.

A *válaszos zsoltár* (Zsolt 90,1-2.10-11.12-13.14-15) szavai mind Jézus, mind a jelenben őt követő hívő ember imája is lehetnek: „Légy velem, Uram, minden szükségemben. (...) Menedékem és váram te vagy nékem, Istenem, benned bízom.” Az Istennek a feléje tanúsított hűséges bizalomra adott válaszát is olvashatjuk:

„Megszabadítom őt, mivel ragaszkodik hozzám, oltalmazom, mert nevemet ismeri. Hozzám kiált, és én meghallgatom őt, minden szükségben vele vagyok, megszabadítom és dicsőséget szerzek néki.” Ugyanakkor a zsoltárban visszaköszönnek azok a szavak is, melyeket a sátán idéz ravaszságában: „Mert angyalainak parancsol felőled, hogy őrizzenek minden utadon. Kezükben hordoznak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. Áspiskígyón és viperán lépdelsz, oroszlánt és sárkányt eltiporsz”. Elgondolkodtató példa a mai liturgia és az evangélium arra, hogy a szép és vallásos szavakat sajnos maga a Gonosz is fel tudja használni, mégpedig a bukásunkra várva.

Az evangéliumban fontos mozzanat az egyedül Istenbe vetett bizalom. Ezt láthattuk többek között a *válaszos zsoltárban*, a *szentleckében* és az evangélium mátéi párhuzamát idéző *evangélium előtti versben*, valamint az ezt ismétlő *áldozási énekben* is: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni.” (Róm 10,8-13); „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való” (Mt 4,4b). Továbbá az is hangsúlyosan megjelenik az evangéliumi szakaszban, hogy egyedül Istent imádjuk, amire az *olvasmány* (MTörv 26,4-10) is utal már: „borulj le az Úr, a te Istened előtt”.

Az *egyetemes könyörgések* elsősorban Krisztust állítják példaként élénk a böjti testi-lelki fegyelem és felkészülés kapcsán: „Kérjük, testvéreim, mindenható Atyánkat, hogy a húsvéti előkészület szent negyven napja idején önfegyelemben éljünk, őszinte bűnbánatot tartsunk, és sok jót cselekedjünk!” (*bevezető ima*); „Add meg, Urunk, híveidnek, hogy szent igéidet felidézve utasítsák vissza a sátán minden kísértését!” (*első könyörgés*); „Mindenható Istenünk! Szent Fiad érdemeiért segíts minket, hogy a Szentlélek ösztönzésére elforduljunk a rossztól, és kegyelmedben gyarapodva készüljünk a húsvéti öröme!” (*záró fohász*).

Kifejezetten az evangéliumhoz kapcsolódik a Jézus megkísértéséről szóló *prefáció*: „(Ő) Amikor negyven napon át a földi tápláléktól megtartóztatta magát, – megszentelte böjtjével az önfegyelmezésnek ezt a módját. A sátán minden cselvetését legyőzve megtanított arra, hogy a romlás kovásának ellenálljunk, – így méltó lélekkel ünnepeljünk a húsvét szent titkát, és az örök húsvétra is eljussunk”.

Szép párhuzamot állít az evangéliumi szakasz és az Oltáriszentség vétele között az *áldozás utáni könyörgés*, mintegy keretbe foglalva a liturgiát és nyomatékosítva Urunk szavait: „nem csak kenyérrel él az ember”: „Istenünk, te mennyei kenyérrel tápláltál minket: ettől növekszik hitünk, éled reményünk, erősödik szeretetünk. Kérünk, taníts meg, hogy Krisztusra, az élő kenyérre éhezzünk, és élni tudjunk minden igéből, amely ajkadról származik. Krisztus, a mi Urunk által”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

Hozzám kiált (530)

<http://nepenektar.hu/idoszak/nagybojt/liturgia/30/intr/529/hozzam-kialt-invocavit-me>

Angyalainak parancsolt felőled (531)

<http://nepenektar.hu/idoszak/nagybojt/liturgia/30/gr/531/angyalainak-parancsolat-feloled-angelis-suis>

GITÁROS ÉNEKEK

Oculi nostri (Taize)

<https://www.youtube.com/watch?v=lD8UY3O4xXg>

Mert Te, Uram

<https://www.youtube.com/watch?v=8us7KtVF5So>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Antoine De Saint-Exupery: Fohász

Uram a mindennapok küzdelméhez adj erőt nekem.
Kérlek, taníts meg engem a lépésről lépésre feléd haladás művészetére,
hogy föltaláljam magam a napi forgatagban,
hogy idejében és talpraesetten tudjak dönteni.
Ügyeimben okosan gyümölcsöztessem tapasztalataimat,
ismereteimet, és segíts, hogy helyesen tudjam beosztani az időmet.
Add, hogy biztosan érezzem, mely ügyem nem tűr halasztást.
Segíts, hogy időt találjak a lelki és szellemi fejlődésre is.
Kérlek, segíts, hogy mindig kellőképpen készülhessek fel az előttem álló feladatra.
Add meg Uram a kegyelmet, hogy akivel csak találkozom,
arra tudjak odafigyelni, és úgy tudjak neki segíteni,
mintha Téged hallgatnálak és Neked segítenék.
Add, hogy mélyen megértsem:
nehézség, sikertelenség, kudarc és zsákutca is lehet sorsom része,
sőt ezek szükségesek is ahhoz,
hogy felnőjek és megérjek.
Kérlek, szükség esetén a kellő pillanatban küldj valakit,
aki jó szívvel szemembe meri mondani az igazságot.
Tudom Uram, hogy számtalan nehézséget nem a lázas tevékenység,
hanem az idő old meg.
Te tudod, mekkora szükségünk van az őszinte barátságra.
Add, hogy kiérdemeljem az életnek ezt a legértékesebb, legszebb,
leggyöngédebb, hatalmas ajándékát.
Kérlek tartsd távol tőlem a szorongást okozó gondolatot,
miszerint életem hiábavaló lenne.
Ne azt add Uram, amit kívánnék, hanem azt amire szerinted valóban szükségem van.
Kérve kérlek, taníts meg Uram a lépésről lépésre feléd haladás művészetére.

Petróczi Éva: Kezdd újra!

Minden vereséged ellenére,
minden rosszindulat ellenére,
minden kudarcod és a sátán minden diadaltánca ellenére,
ne maradj a földön elterülve.
Kapaszkodj meg a rögbe, a
szalmaszálba is,
mert a göröngy is, a rád dobott kő is, jó kapaszkodó.
Feszítsd meg a karod,

emeld meg a fejedet,
állj végre talpra és kezd újra.
Mert Isten is minden botlásod,
bűnöd és hibád után újrakezdi veled, és
nem fárad el sohasem.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Én mivel kísértem az Urat a mindennapjaimban?
- Isten gyermeke vagyok. De így is élek, így is gondolkodom, így is cselekszem?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Mindenható Istenünk, add kegyelmedet, hogy a nagybőjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatai által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait, és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké! Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el az erősség Lelkét, hogy mindig hí maradjak hozzád, egyedül téged imádjalak, s ellen tudjak állni a szellemi harc során a sátán kísértő szavának! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Ne kísértsd Uradat, Istenedet! (Lk 4,1-13)

(Forrás: Virtual Scriptures)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Isten nem hagyja, hogy a sátán erőmön felül kísértsen meg.
- Jézus nem hagy el soha. Ő mellettem és velem van a próbatétel idején is.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Őrizzem Isten szavát a szívemben, és ő is megőriz engem a sátánnal szembeni szellemi harcban! Tanuljak meg kívülről szentírási idézeteket, és ezeket ismétlegessem magamban nehéz helyzetben, kísértés idején! Vigasz és erőforrás lesz ez számomra.

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Nagyböjt 1. vasárnap („C” év)

Borítófotó © Virtual Scriptures

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online ar chivuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Az egyházatyák gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadvány alapján Asztalos Livia fordította.

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Antoine De Saint-Exupéry: Fohász – <http://www.szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

Petróczi Éva: Kezdd újra! – <http://www.szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paal Ágnes, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelezési cím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu